

Programowanie w systemie MatLab. Projekt 2

Projekt numer 248

I Wstęp

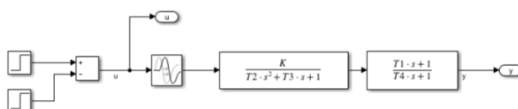
Obiekt regulacji opisany jest transmitancją $G(s)$:

$$G(s) = \frac{0.1s + 1.4}{(100s^2 + 10s + 1)(s + 1)} e^{-25s}$$

Aby łatwo można było zmieniać parametry układu transmitancja została sparametryzowana do postaci:

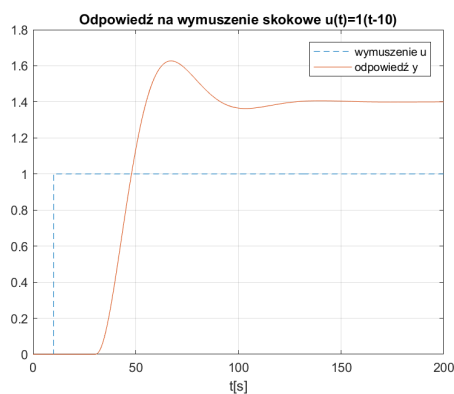
$$G(s) = \frac{K(T_1s + 1)}{(T_2s^2 + T_3s + 1)(T_4s + 1)} e^{-T_0s}$$

Czas próbkowania w symulacjach $T_p = 0.1$. Odpowiedzi w punktach 1 i 2 wyznaczono na modelu (o nazwie symulacja) w programie Symulink:

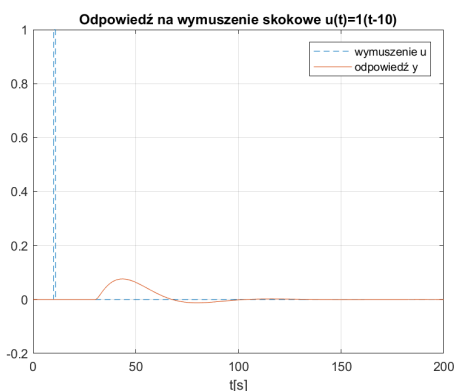

II Wyniki

1 Odpowiedź obiektu na wymuszenie skokowe $u(t)=1(t-10)$.

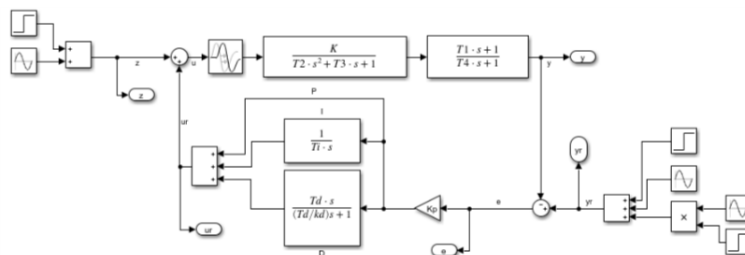

2 Odpowiedź obiektu na wymuszenie pulsowe $u(t)=1(t-10)-1(t-11)$.

3 Układ regulacji z regulatorem PID.

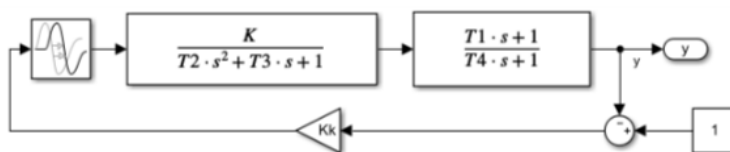
Schemat modelu (o nazwie symulacjaPID) w programie Symulink:

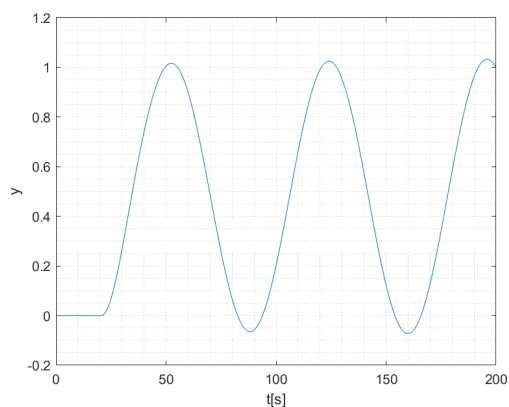
Zastosowano układ różniczkujący rzeczywisty o wzmacnieniu dynamicznym $kd=6$.

4 Dobór nastaw regulatora PID.

Zastosowano dobór nastaw metodą Zieglera-Nicholsa. Polega ona na doprowadzeniu układu tylko z akcją P regulatora do niegasnących oscylacji o okresie T_{osc} przy wzmacnieniu krytycznym k_{kryt} . Schemat modelu (o nazwie symulacjaZN) wykorzystanego do doboru nastaw:

Niegasnące oscylacje wystąpiły dla $k_{kryt} = 0.655$ i okres oscylacji odczytany z wykresu wynosi $T_{osc} = 72s$.

Na podstawie wzorów z metody Zieglera-Nicholsa obliczono:

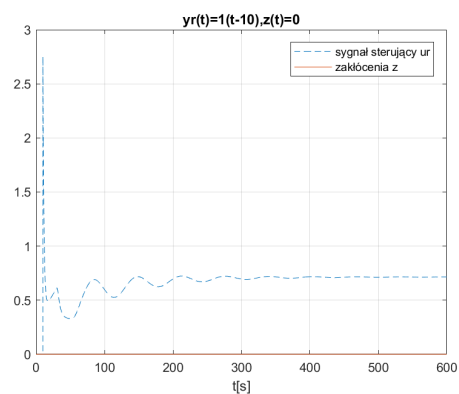
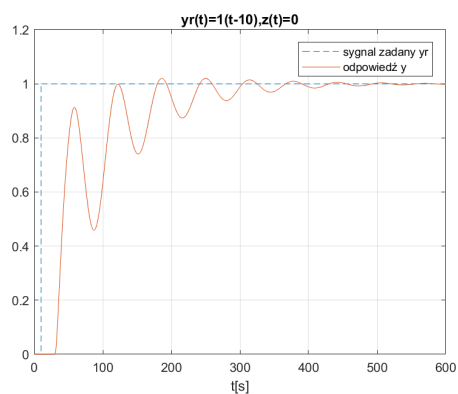
$$K_p = 0.6 * k_{kryt} = 0.393$$

$$T_i = 0.5 * T_{osc} = 36s$$

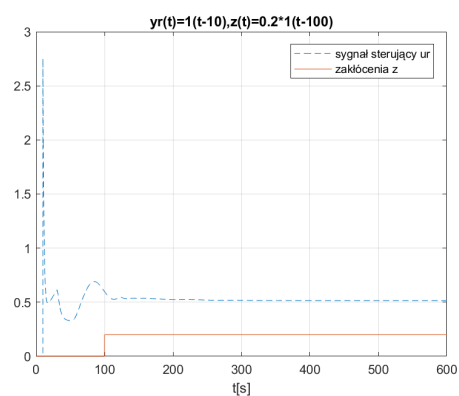
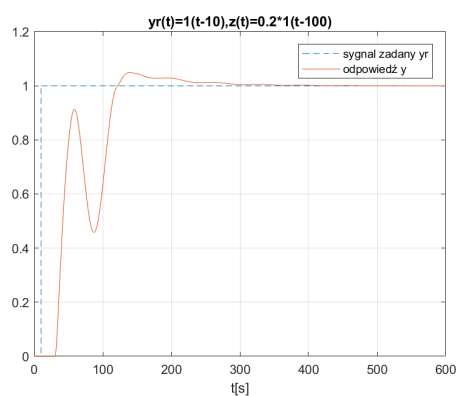
$$T_d = 0.125 * T_{osc} = 9s$$

5 Odpowiedzi układu z zadaniem sygnałem i zakłóceniem.

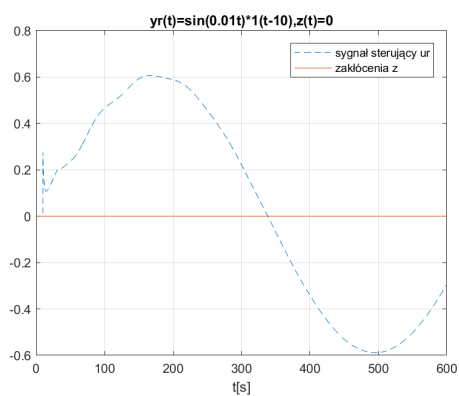
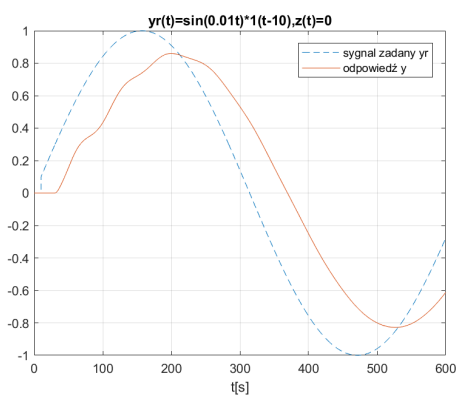
5.1 $y_r(t) = 1(t - 10), z(t) = 0$

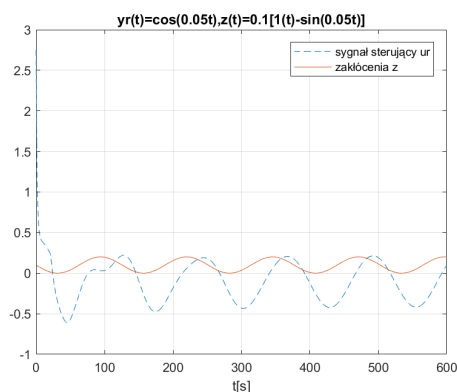
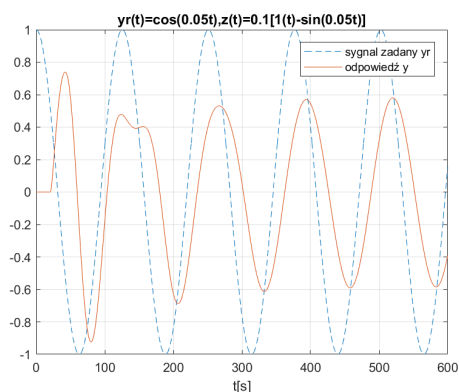
5.2 $y_r(t) = 1(t - 10), z(t) = 0.2 * 1(t - 100)$

5.3 $y_r(t) = \sin(0.01t) * 1(t - 10), z(t) = 0$

5.4 $y_r(t) = \cos(0.05t), z(t) = 0.1[1(t) - \sin(0.05t)]$

6 Wskaźniki jakości regulacji dla układu z pkt 5.1.

Czas regulacji: 287.8000s. Jest to czas od chwili wprowadzenia pobudzenia do chwili gdy odchyłka regulacji e osiąga wartości mieszczące się w strefie tolerancji $\pm\Delta$ ($\Delta = 0.05e_m$ gdzie e_m jest największą wartością bezwzględną odchyłki e w procesie regulacji)

Przeregulowanie: 6.7266%. Jest to stosunek wartości drugiego uchybu przejściowego e_2 do wartości pierwszego uchybu przejściowego e_1 wyrażony w procentach.

Średni błąd regulacji: 0.1091

Całka kwadratu błędu regulacji: 38.1945

Energia sterowania w wyznaczonym czasie regulacji: 274.2368.

III Wnioski

Dzięki dyskretyzacji czasu łatwo można było zamodelować odpowiedzi układu w MatLabie. Czas próbkowania wpływa na kształt wykresów wymuszenia i odpowiedzi układu. Większy czas próbkowania skutkuje większym nachyleniem wykresu w momencie skoku dla wymuszenia skokowego i impulsowego. Przy wymuszeniu sinusoidalnym wpływ T_p zależy od wartości częstotliwości ω sinusa. Dla najmniejszej wartości ω wpływ T_p na wykresy jest znikomy. Im większy czas próbkowania tym mniej 'gładki' jest wykres sinusa i nie osiąga on odpowiednich wartości ekstremów. Ze zwiększeniem T_p rośnie wartość maksimum lokalnego odpowiedzi zaraz po wymuszeniu. Zatem na jakość symulacji ma wpływ czas próbkowania szczególnie w odniesieniu do okresu sygnału. Mała ilość próbek na okres sygnału może spowodować znaczne zniekształcenie sygnału.

IV Kod programu